

In Buisdorp

Martin de Jong

In Buisdorp

2022
www.buisdorp.com
Een Buisdorps Boek

Eerder verschenen

Zoute griotten speciaal 2013

Tijd voor stampij 2013

De mooiste dag tot nu toe 2014

Literaire giller 2014

Sabbatical 2014

Duizend korte columns 2015

Berichten uit Buisdorp 2015

Radio Buisdorp 2015

Soep 2016

De mafste week tot nu toe 2016

Aan de hand en andere aandoeningen 2017

Schrijverij 2017

Aan m'n zolen en andere ongemakken 2018

Ontsporingen 2018

Een soort ding 2019

Livia 2019

Aan de stok en andere schermutselingen 2020

Romkom 2020

Nina's paranormale pa 2021

Achter de muziek aan 2021

In voorbereiding

Nepnieuws

De merkwaardigste maand tot nu toe

Voor het schrijven van dit boek ontving de auteur
geen werkbeurs van het Nederlands Letterenfonds

Copyright © 2022 Martin de Jong

Omslagillustratie © 2022 Irene Mulder / LGB producties /
www.irenemulder.nl

Vormgeving binnenwerk Martin de Jong

Auteursfoto Esther Lammers

ISBN 9789403658582

NUR 303

Voorwoord bij de eerste druk	7
Lot	11
Bezorgblamage	14
Culinair	18
Boreling (1)	23
Beurs	27
Eerbetoning	31
Topsport (1)	36
Voorwaarden	40
Taalverwarring	45
Consternatie	49
Gezondheid	57
Recensieconsequentie	62
Therapie	66
Burgerzaken	73
Spreekwoordelijk	77
Zuivering	82
Overtuigingen	90
Format	96
Multifunctioneel	101
Vervoersvoordeel	104
Winnares	106
Gestenigd	108
Bankzaken	113
Topsport (2)	121
Stunten	124
Vergissingsinval	128
Samenzweer	131
Boreling (2)	136
Eervertoning	139
Commotie	143
Rouwdouwers	150
Jaarwisseling	155
Nawoord bij de tweede druk	159
Leestips	162

Voorwoord bij de eerste druk

Voor de lezer in het bijzonder en voor mijzelf in het algemeen is het een enorme eer dat ik als burgemeester van Buisdorp deze uitgave met enkele inleidende woorden verrijk. Het gebeurt zelden (of laat ik maar ruitertlijk bekennen nooit) dat ik een dergelijke taak op mij neem, en daaruit kan onvoorwaardelijk afgeleid worden dat het hier een bundel betreft die voor Buisdorp en allen die de gemeente een verwarmd hart toedragen kan worden opgevat als een eersteklas standaardwerk.

Vanwege de mensonwaardige werkdruk (het zou een beduidende lastenverlichting zijn als mijn arbeidsuren teruggebracht werden tot 24/7) heb ik nog geen kennis kunnen nemen van wat ik hier introduceer, maar ik houd er als eerste burger ernstig rekening mee dat de auteur, die bekendstaat als een begenadigd chroniqueur, zichzelf andermaal heeft weten te overtreffen.

Dat zou dan wat zijn want het mag wel weer eens onder de aandacht gebracht worden dat hij in een zijn concurrentie jaloers makende recordtijd een groot aantal magnifieke werken aan de openbaarheid heeft prijsgegeven waarin Buisdorp en haar inwoners van alle kanten worden belicht en tegen het licht gehouden. De gemeentesecretaris heeft in een verloren uurtje voor eigen rekening een inventarisatie gemaakt die ik hieronder al even belangeloos met u wil delen. (Men gelieve daarbij in het achterhoofd te houden dat er buitendien nog eens zes boekpublicaties in roulatie zijn die helaas niet over Buisdorp en de Buisdorpenaren handelen maar die ook niet mis schijnen te zijn.)

Zet u schrap!

Zoute griotten speciaal. Tijd voor stampij. De mooiste dag tot nu toe. Literaire giller. Sabbatical. Berichten uit Buisdorp. Radio Buisdorp. Soep. De mafste week tot nu toe. Ontsporingen. Een soort ding. Livia. Romkom. Nina's paranormale pa.

Stuk voor stuk meedogenloze bestsellers die de auteur elk voor zich een vorstelrijk vermogen aan liquide middelen opleverden waardoor hij op het idee had kunnen komen stil te gaan leven maar hij geeft er de voorkeur aan, zo verklaarde hij desgevraagd in een interview voor de LokaalBuis, luidruchtig en wild om zich heen trappend het ingeslagen levenspad tot voorbij de einder te vervolgen. Een bewonderenswaardige grondhouding waar ik als burgemeester voluit in kan meegaan want ook ik bekommer me pas in de laatste plaats, en alleen als het echt niet anders kan, om mijn eigen persoon en de burger-vaderfiguur die ik in die positie mag zijn.

Wat dat ingebakken altruïsme betreft, als u mij een particulier terzijde toestaat, doe ik mezelf vaak denken aan mijn vader Onno Noten de oudere zaliger nagedachtenis, die eveneens het ambt van burgemeester bekleedde, in zijn specifieke geval op veler verzoek tot ver na zijn pensionering. Mijn echtgenote heeft geen Onno junior op de wereld weten te zetten maar wel een Anna, die, als onze oudste dochter zich ontwikkelt zoals wij vurig hopen dat zij zal doen, mettertijd moeiteloos in de voetsporen van haar vader en grootvader zal kunnen treden, zelfs als Buisdorp dan het fenomeen gekozen burgemeester heeft moeten omhelzen.

In Buisdorp zijn we ons terdege bewust van wat er in de rest van de wereld speelt, het is anderzijds meer dan mogelijk dat door deze gigantisch aanbevolen bundel in die rest van de wereld de kennis over Buisdorp structureel zal aangroeien.

Na alle opgesomde gunstigheden moet ik helaas pauzeren bij een betreurenswaardige ongunstigheid. De vrijheid van meningsuiting is in Buisdorp van oudsher een gewaarborgd groot goed, en zelfs de grootste gekte wordt hier goeddeels gedoogd omdat die doorgaans eenvoudig te pareren is. Nee, er hoeft op een afwijkende opvatting niet altijd gevangenisstraf of verbanning te volgen. Maar soms word je als burgemeester geattendeerd op bedenkelijkheden die je de haren te berge doen rijzen, zoals een jaar of wat geleden de grotendeels intens jubelende bespreking van de roman *Een soort ding*, waar de inwendig en uitwendig van woede kokende gemeentesecretaris

mijn aandacht op vestigde.

Daarin stond om te beginnen geschreven: ‘Het fictieve dorpje Buisdorp is vol in bedrijvigheid want de koning komt op bezoek’. Nu ik die zin heb overgeschreven ben ik even wietheet van gemoed geworden als bij de attentering erop, en gaat mijn bloeddruk richting het rood.

Buisdorp een dorpje!

Dat iemand vanuit de leegte van zijn bestaan zo’n zienswijze durft uit te dragen!

Zoals in bovengenoemde bewonderde werken uit en te na beschreven wordt (en zoals de recensent dus had kunnen weten, ook door te rade te gaan bij Google Maps) kent de wijd en zijd geliefde gemeente een universiteit, een conservatorium, een Academisch Ziekenhuis, een soepfabriek (Busofa), een heuse olieraffinaderij (HofPier), een omroep voor radio en televisie, voetbalvereniging Buisdorpia, tophoreca als café Den Olden Buys en het World Eet Center, een topzaal als de Dorpsgehoorzaal, topmuzikanten en zangers als de Buisdorpse Bongo Boys en Buisdorpse Bennie, befaamde boyband De Boffertjes, dansgelegenheden Tube Village en de Hink Stap Sprong, biologische dierentuin Diergaarde Buisdorp, het Museum voor Ouderwetse Kunst, enzovoort enzovoort.

In welk ‘dorpje’ zal men dergelijke voorzieningen aantreffen? Neemt u van mij als gezaghebbend burgemeester aan: in geen enkel dorpje, zelfs in geen enkel dorp. De bespreker zal het Noord-Hollandse Hoofddorp, alwaar tegen de tachtigduizend inwoners metterwoon ondergebracht zijn, waarschijnlijk ook als een dorpje beschouwen. Laat er geen misverstand over bestaan: Buisdorp telt meer dan honderdduizend Buisdorpenaren, van jong tot oud, van net geboren tot zo goed als gestorven. Om nog maar te zwijgen van de ontelbare overledenen die willens en wetens van crematie hebben afgezien en er zich met huid en haar hebben laten begraven.

Veel erger nog is dat er in de bespreking gesproken wordt van het ‘fictieve’ dorpje Buisdorp.

Alsof Buisdorp niet zou bestaan! (En daarmee de randgemeenten Grooterwaal, Vrouwezeeghe, Zeevensloten en Bok-

kerzwaag evenmin want we vormen een hechte vijfhoek waarbij elke gemeente een zuster gemeente van alle vier de andere is.)

Ware dat waar, dan zou zelfs ik als burgemeester van Buisdorp niet bestaan. Welnu, ik kan u uit de grond van mijn hart met de hand op datzelfde hart verzekeren dat ik wel degelijk besta, en Buisdorp dientengevolge ook.

Q.e.d., zoals volgens de gemeentesecretaris, die de meeste dode talen als zijn broekzak kent, latinisten zeggen als het geen zin meer heeft er nog langer tegenin te gaan.

(Maar wat zou de koning wel niet gedacht hebben toen een lakei hem die malafide recensie onder ogen bracht, met nog prominent in zijn koninklijke herinnering de Koningsdag die hij tot 's anderendaagse spierpijn niet meer te vermijden was zwaaiend in ons Buisdorp doorbracht!)

In de hoop dat ik alle rond dit punt gerezen misverstanden uit de weg heb geredeneerd wil ik besluiten met de lezer die Buisdorp nog niet eerder bezocht volmondig te verwelkomen en net als de vele vaste gasten immens leesplezier te wensen met hiernavolgende literaire mijlpaal die ik zo spoedig als de drukke werkzaamheden het toelaten voornemens ben in uw navolging te gaan lezen.

Onno Ozn. Noten
Burgemeester van Buisdorp

Lot

In Buisdorp is in meerdere huishoudens een noodtoestand ontstaan waarbij horen en zien als vergaan moeten worden beschouwd. Enkelen van de betreffenden, die anoniem willen blijven maar van wie naam en adres en nog wel meer ook bij de redactie van deze krant bekend zijn, overwegen een rechtszaak aan te spannen tegen de veroorzaker van hun diepgravende leed maar zullen daar dan een pro-Deadvocaat voor in de arm moeten nemen. (Er waren vermoedelijk meer gedupeerden dan die in dit artikel aan bod komen. Helaas heeft de onderzoeksredactie hen nog niet weten te achterhalen en zij stelt daarom relevante betrouwbare tips van lezers zeer op prijs. Anonimiteit is daarbij gegarandeerd, althans die van de tipgevers.)

Een van de slachtoffers, die een ondergeschikte positie bij Busofa bekleedde, meldde zich vandaag een week geleden bij de afdeling P&O van de soepfabriek, en liet daar weten dat hij met onmiddellijke ingang zijn werkzaamheden aan de wilgen wenste te hangen.

De P&O-medewerker die hij kond deed van zijn voornemen wees hem erop dat hij zich had te houden aan de in de CAO vastgelegde opzegtermijn van in zijn geval twee maanden. Daar had de werknemer zoals hij kortaf liet weten geen boodschap aan maar dan weer wel om letterlijk te citeren 'schijt'.

Er leek in de arbeidsverhouding een patstelling opgetreden te zijn maar de man die zonder oponthoud van zijn baan af wilde wist die te doorbreken door het pc-beeldscherm van de P&O-medewerker van diens bureau te tillen en door het geopende raam ruwweg richting geparkeerde auto's te werpen. (Als het raam gesloten was geweest zou dat wegens het dubbele glas niet zo gemakkelijk gegaan zijn maar de schade aan het beeldscherm even onrepareerbaar geweest zijn.)

'Stuur maar een rekening,' zo zei de ontslagnemer volgens

de aanhoudend verbijsterde P&O-medewerker bij zijn vertrek. Daarna ging hij afscheid nemen van zijn collega's op de werkvloer van het fabrieksgedeelte waar deze blauwe boorden in werking waren, en hij hun orkanisch gejuich en meerdere schouderkloppen toebedeeld kreeg.

Door zijn manier van doen met betrekking tot het pc-beeldscherm werd de werknemer op staande voet ontslagen, wat een-op-een in overeenstemming was met zijn bedoelingen.

Op dezelfde dag had een ander slachtoffer, een vrouw in dit geval, deeltijdsverveester bij het World Eet Center, zich bij haar werkgever ziek gemeld en was naar vooraanstaand Buisdorps garagebedrijf Gruizer gereden om een proefrit te maken met een slechts twee maanden oude Jaguar F-Type Convertible (in de kleur grijs). Een tocht in volle vaart over de A4711 naar Bokkerzwaag en via Grooterwaal terug naar Buisdorp was voor haar voldoende beoordelingsgelegenheid om over te gaan tot aanschaf van de bolide, waarbij haar redelijk goed onderhouden vijftien jaar oude Toyota Aego werd ingeruild.

De garagehouder herinnerde zich desgevraagd tegenover onze verslaggever dat zij bij haar vertrek met een snelheid die ruim boven de maximaal toegestane lag de straat uitreed, en het had er volgens hem schijn van dat zij de bocht aan het einde op niet meer dan twee wielen bliefde te nemen. Maar dat was van de kant van de garagehouder speculatie die niet door andere getuigen kon worden gestaafd.

Ook op die dag bezichtigde slachtoffer nummer drie een kortelings te koop gekomen vrijstaande villa in de wijk Overmoer. De kinderen waren de deur al uit, en behalve hij en zijn echtgenote behoefden alleen beide katten onderdak (en een plek voor hun bak) maar dat de villa in tegenstelling tot de huidige vierkamerwoning voorzien was van vijftien kamers, drie toiletten, vier ligbaden, zes dakkapellen en twee kelders (waarvan een om bij een atoomaanval een poosje in te schuilen), werd door de potentiële koper niet als een bezwaar gezien. Hij deed dan ook ter plekke een bod dat gelijk was aan de vraagprijs, en toen de makelaar hem *sub rosa* liet weten dat

er een andere belangstellende voor het onderkomen was, overtrof hij zijn eigen bod schouderophalend met twee ton.

Vervolgens bracht hij, zo kon door onze onderzoeksredactie gereconstrueerd worden, zijn echtgenote telefonisch van het goede nieuws op de hoogte, waarna hij zijn licht opstak bij een verhuisbedrijf, en de woningcorporatie belde om een afspraak te maken voor inspectie van de woning waarvan hij bij deze de huur opzegde.

Van een opzegtermijn wilde hij niet weten. De verhuizer zou de volgende dag al voorrijden, en als de inspecteur ongeregelheden in de achtergelaten huurwoning aantrof, dan had de corporatie *carte blanche* om daar naar goedgevoelen wat aan te doen en hem voor de kosten te laten opdraaien.

De drie om wie het gaat (en naar wij vermoeden dus ook anderen) hadden op de website van de Geluksloterij gezien dat er aan hun Gelukslot een hoofdprijs verbonden was.

Pas nadat zij bovenvermelde respectieve acties hadden ondernomen om een deel van de buit te gelde te maken kwam men er bij de Geluksloterij achter dat de uitslag van twee maanden terug in reprise was gegaan. Onvoorwaardelijke verontschuldigungen waren evenals een reprimande aan het adres van degene die de vergissing begaan had zonder meer op hun plaats maar de (niet eens zo erg) kleine lettertjes op elk lot (en die op de website) gaven aan dat men geen enkele verantwoording kon nemen voor de flater – voor wat dan ook kon men die niet nemen, om het wat ruimer te trekken.

De redactie van het *Buisdorps Nieuwsblad* zou behalve met gedupeerden als de genoemde graag in contact komen met kopers van Geluksloten die uit de ten onrechte gepubliceerde trekkingslijst de conclusie hadden getrokken dat zij niets, zelfs geen eigen geldje, gewonnen hadden, en daarom hun lot weggooiden.

Bezorgblamage

In Buisdorp werd gisteren zoals u gemerkt zult hebben het openbare leven met onmiddellijke ingang stilgelegd, en het ligt vierentwintig uur later nog altijd volkomen stil, zo kan vanuit de lamgelegde redactie van het *Buisdorps Nieuwsblad* provisorisch bevestigd worden. De ingrijpende maatregel werd genomen als gevolg van een gerucht dat zo hardnekkig de ronde deed dat het algemeen voor een feit gehouden werd, en werd als zodanig ook door deze krant naar buiten gebracht. Bovendien kunnen wij bogen op altijd wel ingelichte kringen die weten van de hoed en de rand en die duidelijk duiding kunnen geven want als onafhankelijk nieuwsmedium publiceren wij geen lariekoek.

Burgemeester Noten, ongebruikelijk doortastend optredend, kondigde omdat het op dat moment het einde van de middag was een avondklok af die bij dageraad werd omgezet in een dagklok waarbij voor alle Buisdorpsse straten, wegen, lanen, pleinen, plantsoenen en overige openbare en particuliere ruimtes een volledig straatverbod zou gelden (dat werd zo geformuleerd omdat bij een noodverordening de juridische terminologie niet voorziet in een wegverbod, laanverbod, pleinverbod, plantsoenverbod of enzovoortsverbod).

Aangezien er sprake is van een algeheel buitenvertoningsverbod achtte Noten het niet nodig er een intermenselijk contactverbod aan te verbinden.

Wat was en is er aan de hand?

Dat bleef ondanks de geruchten die meteen al voor feiten werden gehouden nog een paar uur onzeker. Maar inmiddels is komen vast te staan dat het zoals er gerucht werd inderdaad gaat om een verdacht pakketje. Dat is op zichzelf niet opzienbarend of zorgwekkend te noemen want verdachte pakketjes zijn in Buisdorp (en waar zijn ze dat niet) aan de orde van de dag: niet zelden kan het juist verdacht worden genoemd als een

pakketje onverdacht is.

Tot dusver maakte geen Buisdorpenaar zich daar zorgen om want kenmerkend voor verdachte pakketjes is dat ze geen kwaad kunnen: ze zijn immers slechts verdacht, zoals een verdachte nog niet schuldig bevonden is. Het is in Buisdorp, waar op jaarbasis om en nabij de duizend verdachte pakketjes worden aangetroffen, nooit voorgekomen dat zo'n pakketje uit zichzelf tot ontploffing kwam.

Er zijn bijvoorbeeld situaties als die waarin een Buisdorpenaar of bezoeker van de gemeente een weldra als verdacht aangemerkt pakketje voor verzending naar het postkantoor brengt en het als de auto geparkeerd is van de bijrijdersstoel pakt en op het trottoir neerzet, waarna hij zich naar de parkeer-meter begeeft.

Voordat hij de gelegenheid heeft gehad voor zijn parkeren te betalen rept en roert het tot ver in de omtrek in alle geledingen van de bevolking en worden omstanders door de opgetrommelde politie uit de buurt gecommandeerd en verschijnt er een bomteam om het verdacht geraakte pakketje onschadelijk te maken. Daarbij komt het omdat het nu eenmaal een bomteam betreft dat niet zomaar zo heet tot een explosie en moet de inhoud als verloren worden beschouwd, iets waar verzender noch ontvanger dan voor verzekerd is want zo'n bomteam is een menselijke *force majeure*.

Kwaad kan een verdacht pakketje dus niet, en voor de overheid is een voordeel van het verschijnsel dat de Buisdorpenaren bevreesd blijven voor aanslagen en dat soort zottigheid, en bij voortduring verzuchten dat het nu toch wel erg dichtbij komt, het terrorisme, ook al is feitelijk alleen dat bomteam erg dichtbij gekomen.

Hoe zat het met het onderhavige verdachte pakketje en vanwaar die ongekende ophef van gemeentewege? Kon het bomteam het niet gewoon de lucht in laten vliegen en dan terug naar de orde van de dag, *no questions asked* en kom maar op met het volgende verdachte pakketje?

Alweer kwam er een gerucht op gang, dat van meet af aan hardnekkig was, dus niet van 'zou het niet kunnen zijn'. Het

gonsde rond dat niemand zou weten waar het verdachte pakketje was, dat wil zeggen gebleven. De zeven in Buisdorp actieve koeriersdiensten vielen alle ten prooi aan een politie-inval en de bezorgers ervan werden in het bijzijn van een advocaat (en als ze nog minderjarig waren ook een ouder of verzorger) aan een verhoor onderworpen.

Iemand zou een verdacht pakketje hebben zien liggen in de geopende laadruimte van een bestelbus waarvan de bestuurder met een steekkarretje vol pakketjes onderweg was naar een woonblok. Degene die het verdachte pakketje had zien liggen las en onthield het adres waar het naartoe moest en maakte zich uit de voeten om buiten bereik van de verwachte explosie te komen, waarna via het alarmnummer de politie en via via ook het bomteam gewaarschuwd werd.

Voordat men ter plekke kon zijn was de bezorger, zich van geen verdacht pakketje bewust, ingestapt en weggereden om elders te gaan afleveren. Op het moment dat hij door het bomteam werd klemgereden had hij het Stratenkwartier verlaten en was hij klaar met zijn werk: de bestelbus was leeg.

Hier begon het allemaal buitengewoon ongebruikelijk te worden want de koerier had alles wat hij te bezorgen had afgeleverd en er was geen resterend pakketje in zijn administratie te vinden.

Over verdacht gesproken!

Het was geen geheim dat de diverse koeriersbedrijven elkaar op leven en dood van de markt probeerden te concurreren, en het leek er dus op te lijken dat een koerier van een ander bedrijf het pakketje in de bestelbus had geworpen en daar als verdacht werd beoordeeld door de passant; de koerier gaf aan voor een raadsel te staan, en geen van de bezorgers van de concurrentie had een bekentenis afgelegd.

Dankzij de alerte burger, zo zouden er meer moeten zijn, was het bomteam bekend met het adres waar het verdachte pakketje naartoe had gemoeten en omsingelde het betreffende blok. De per megafoon naar buiten geroepen bewoner van het huis waar het om ging liet weten dat hij geen pakketje verwachtte, en kon dus niet zeggen of het om een verdacht pak-

ketje ging. Maar dat hij geen pakketje verwachtte maakte dat pakketje per definitie verdacht. Hoe dan ook had hij het niet ontvangen.

Wie wel? En waar woonde die?

Het was iets waar het gemeentebestuur niet op gerekend had, en er lag voor de ontstane situatie dan ook geen draaiboek klaar.

Een verkeerd bezorgd verdacht pakketje!

Zolang er koortsachtig gezocht wordt naar het verdachte pakketje blijft de noodtoestand van kracht en de situatie zorgwekkend, zo heeft burgemeester Noten in een persverklaring laten weten. Maar hij vindt het vooralsnog te vroeg om al de staat van paniek uit te roepen.